

ledes, men jeg er overbevist om, at det er en utidig Frygt fra Aarhus Bys Side, naar den frygter for, at dens Interesser skulde angribes derved. Forøvrigt maae vi ikke troe, at vi ved at vedtage Loven, som den er forelagt os, derved vedtage Noget om, at Toget skulde gaae fra Brabrand sydpaa. Det er som sagt ikke derved afgjort, det vil efter yderligere og gjentagne Undersøggelser senere være endelig at afsjøre. Til disse Udtalelser skal jeg indskrænke mig.

F. Mourier Petersen: Jeg agter at stemme mod det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Schytte), som gaaer ud paa at føre Banen om ad Torriib. Selv om der fra først af har kunnet være adskillige Grunde, for at gaae denne Vej, saa betragter jeg det som en eengang for alle afgjort Sag, som Noget, der er slaaet fast, at Banen ikke skal gaae ad Torriib. Dette er nemlig skeet ved Loven af 19de Januar 1863, hvorved blev bestemt, efter foregaaende vidtløftige Forhandlinger her i Thinget, en anden Linie end over Torriib, der følgelig blev opgiven. Paa Grund deraf vil jeg nu ansee det for urigtigt ligeoverfor de Egne, der over 3 Aar have havt Grund til at vente Banen i deres Nærhed, at gaae den anden Vej, ad Torriib. Men hertil kommer desuden en Hovedbetragtning, der for mig er det Afgjørende, og det er, at jeg troer, at det i Landets Interesse er heldigere at vælge den af Regjeringen foreslaaede Bane, selv om den bliver noget længere end Torriib Banen. Det maa nemlig synes klart, at de Egne, igjennem hvilke denne skulde føres, formedelt Rytens større Nærhed, ere stillede heldigere med Hensyn til Affætningen end de, der ligge i Nærheden af den paatænkte Skanderborg-Bane. Jeg troer, at dette Hensyn til Landets eller Egnenes større Opkomst er Noget, vi ikke ganske kunne lade ude af Betragtning ved Jernbaners Anlæg i Sylland, og at der er vægtige Grunde for, at vi, ved Bestemmelsen af Linierne, tilige tage under Overveielse, hvilke Egne man bedst og meest ophjælper ved Jernbanerne. — Derimod skal jeg tillade mig paa det Bedste at anbefale de Endringsforslag i Forbindelse

med Underændringsforslagene Nr. 2 og 3, der ere stillede af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds tilligemed flere andre Medlemmer. Vedtagelsen heraf vil medføre, at Tebstrup og Fuldbro opgives paa Linien Horsens-Aarhus, og at der for den øvrige Deel af Linien gives Ministeren frie Hænder. Medens det nemlig maa synes at stille sig klart for Enhver, at det er en heldig Forandring ved den i Lovudkastet foreslaaede Linie, at Tebstrup, som et vanskeligt og kostbart Punkt, opgives, idet Banen føres Østen om, og at man slipper for Fuldbro, som en uheldig Omvei, der ikke har nogen Betydning, efterat Vandveien er falden bort, saa kan man ikke med en lige Bestemthed sige det Samme om den øvrige Deel af Linien; det stiller sig her mere tvivlsomt, hvilken Vej det vil være rigtigst at gaae. Selv den høitærede Minister udtalte dette ved forrige Behandling. Men er dette Tilfældet, da forekommer det mig, at det er rigtigst fra Repræsentationens Side at overlade Ministeren en saadan Frihed, at han kan vælge den Linie, der til Skyende og Sidst maatte vise sig at være den heldigste og bedste. Hvis vi nemlig fastslaae Brabrand, saa vil dette have til Følge, enten at Togene fra Brabrand føres indad til Aarhus og tilbage igjen — hvilket jeg forøvrigt forudsatte ved første Behandling vilde blive Tilfældet — eller ogsaa, at Hovedstationen bliver ved Brabrand. Bliver det Første Tilfældet — hvad jeg antager — saa er det dog muligt og rimeligt, at det med Tiden vil føre til, at et dobbelt Spor bliver nødvendigt; men i saa Fald gaaer man for en stor Deel glip af de Besparelser, der ellers vilde opnaaes ved at gaae ad Brabrand istedetfor ad Stilling. — Bliver derimod det Andet Tilfældet, nemlig at Knudepunktet bliver ved Brabrand, maa dette ogsaa medføre større Beføstninger, nemlig ved nye og større Bygningers Opsørelse, men dernæst har det endvidere tilfølgende, at Aarhus kommer til at ligge ved en Sidebane. Selv om jeg nu end ikke ansee de Farer for Byen, man har sagt derved vilde afstedkommes, for saa store, som man har troet, er jeg dog af den Formening og troer paa ingen Maade at sige formeget, naar jeg udtaler, at det dog i hvert